Pregaria.cat

Entrada

Canvi de protagonista

Molts cops quan estem fent pregària es dona un cert canvi de ritme, que el podríem definir com un canvi de protagonista, per dir-ho de forma aproximada seria el pas de la nostra iniciativa a la del Senyor. Fins aquell moment la iniciativa de la pregària era nostra, a partir d'ara és d'Ell.

Aquest canvi de protagonista pot donar-se durant les pregàries llargues, aquelles que es fan, per exemple, en un recés, molts cops precedides d'una xerrada o punts introductoris. I també a les curtes, durant una visita a una església, una breu contemplació de la natura o quan els pares del nadó s'han quedat contemplant el seu son i preguen junts. Resulta que el Senyor quan agafa el timó de la nostra pregària no està condicionat per cap mena de norma. Ell és tot Amor.

El canvi de protagonista a la pregària no significa que restem anulats i que perdem la nostra condició de relació, més aviat és el pas d'una actitud més activa a una més receptiva. El que prega experimenta en un moment donat que ara és Ell qui marca el ritme, els dons, la llum i l'emoció. Sap que ara s'ha de deixar portar i conduir per Ell, que per dir-ho així et porta de la mà.

El canvi pot passar - quan es dona - fins i tot quasi al començament de la pregària. Té quelcom d'inesperat. No es pot cercar, ni provocar, arriba; i saps que el torn és seu i el que toca és deixar-lo fer.

Hi ha qui pot resistir-se perquè té l'estona de pregària molt prevista i voldria anar complint els esquemes, les idees i fins les intencions que persones amigues li han demanat. També hom resisteix perquè pot impressionar l'entrar en una mena de terreny desconegut, no controlat. Ens agrada tenir previsió, complir el projecte i que res s'escapi de les nostres mans. Aquestes actituds poden a cops frustrar el canvi de protagonista. Com si Ell penses: bé, no em deixes entrar dintre teu, d'acord, ja vindré un altre dia. Altres vegades el canvi pot resultar tan intens i clar que resulta pràcticament irresistible. Sant Ignasi deia que és propi de Déu entrar i sortir de l'ànima quan Ell ho vol.

Quan el canvi de protagonista es va fent freqüent pot indicar una crida a una pregària més senzilla, més simple, menys mental i més cordial. Val la pena fer-ne cas, i deixar que la pregària es simplifiqui, augmenti el Tu a tu, i la relació esdevingui cordial. És una crida freqüent en persones que portin temps en l'oració. Ni que tampoc hi ha lleis fetes en aquesta qüestió de les iniciatives de Déu.

En un text de l'Escriptura es diu que el Senyor troba les seves delícies estant en els fills dels homes (les persones humanes). Deixem-lo fer, abandonem-nos a Ell, que vol la nostra felicitat en el marc evangèlic del Regne de de Déu.

Jesús Renau sj.